

Com hauria d'afrontar l'independentisme –i en especial el Govern de Catalunya– aquest nou escenari polític?

written by Josep Lluís Pérez de Arce | 9 de juny de 2018

La política actual, tant la d'Espanya com la de Catalunya, després de la caiguda de Rajoy, s'hauria d'interpretar no amb les paraules dites pels dos personatges més importants del moment, tant a Catalunya com a Espanya, sinó pels fets.

Dit això, parlem-ne de la caiguda de Rajoy. Políticament aquest home ha fet molt de mal a Catalunya i a Espanya. La seva inamovibilitat pel que fa als fets que han anat ocorrent a Catalunya des de la famosa decisió de Mas de fer un referèndum, que més tard es convertiria en una “consulta popular” sense conseqüències, fins a l'entrada de Puigdemont com el 130è president de la Generalitat en què, gràcies a la judicialització d'un procés portat per Rajoy i la participació de Sánchez, Article 155 de la Constitució Espanyola, tots els organitzadors varen anar a parar o a la presó o a l'exili. Ja fa molts anys que el PSOE va deixar de representar l'esquerra espanyola. Políticament, avui dia no existeix cap diferència entre el partit de Rajoy i el partit de Sánchez. El PSOE va començar a ser un partit de dretes quan va acceptar la Monarquia com un sistema de govern i com a successora del règim franquista. Que Rajoy caigui per un cas de corrupció del seu partit en sembla fora de joc. Rajoy hauria d'haver caigut molt abans per la seva incapacitat política i per la seva incoherència davant dels problemes tant de Catalunya com d'Espanya. Naturalment el nou president del Govern Espanyol es troba ara que està lligat a uns pressupostos que el partit mai

va acceptar, i a una sèrie de partits que de la mateixa manera que el varen posar al poder el poden fer caure.

La decisió dels partits catalans que ens representen al parlament espanyol en votar a favor de la destitució de Rajoy també es podria interpretar, com molt bé va dir el representant d'ERC, Joan Tardà, que el "SÍ a Sánchez era un NO a Rajoy". Sánchez, seguint la línia de Ciutadans, va dir de tot al nostre president, Quim Torra. No fa falta escriure-ho aquí perquè és conegut i s'ha repetit contínuament a la premsa "unionista" i pels líders d'altres partits, que ha demostrat que en Sánchez no és pas un líder sinó un seguidor. En l'elecció del president Torra no el va ni trucar per felicitar-lo. Per tant el senyor Sánchez si vol tirar endavant el seu projecte de "renovar" Espanya, a més del fet que necessita la col·laboració dels partits que l'han posat al poder, seria recomanable que es disculpés, públicament, al president Quim Torra i acceptés la seva proposta de "parlem, Sr. Sánchez" com reiteradament ha dit i ho han confirmat els nous consellers. El gran avantatge del Sr. Sánchez és que té darrere seu una sèrie de partits que són partidaris d'un referèndum pactat. Naturalment el Sr. Sánchez té la pressió dels partits unionistes, PP, C's i PSOE mateix, que no volen la "desintegració" d'Espanya. Per tots és conegut que Catalunya és el motor d'Espanya. El seu PIB és molt superior al d'altres autonomies i donar més autonomia econòmica a Catalunya representaria una pèrdua de divises per a Espanya. Aquest és precisament el conflicte que avui existeix entre Catalunya i Espanya. És un conflicte econòmic que s'ha de solucionar políticament sense cap necessitat de portar el cas al tribunal constitucional.

El nostre president, Quim Torra, ha de resoldre l'assumpte de la legalitat del seu propi Govern quan l'anterior va ser destituït per l'Article 155 en què els propis implantadors d'un nou règim a Catalunya varen violar la pròpia Constitució espanyola. Quan el president Torra va dir que s'ha de fer

República el que pretén és implantar a Catalunya la decisió del poble català feta l'1 d'octubre del 2017 mitjançant un Referèndum, naturalment il·legal pel govern espanyol que per suprimir-ho va fer servir la violència; la decisió del parlament del 27 d'octubre, quan varen votar si a la República els parlamentaris catalans, i finalment els resultats de les eleccions del 21 de desembre quan els independentistes varen obtenir majoria parlamentària i el poble va confirmar la República i la independència de Catalunya. Per tant el Sr. Sánchez ha d'entendre que Democràcia és escoltar al poble i no pas actuar d'acord amb els seus interessos polítics, socials i econòmics. L'altre problema a resoldre és l'alliberament dels presos polítics i que els exiliats puguin tornar. Quan el Sr. Sánchez va dir que era necessari canviar el codi penal perquè es poguessin reflectir els crims fets per aquells que avui estan a les presons i exiliats, indirectament afirmava que cap d'ells no havia comès cap acte de rebel·lió. Definitivament està més que provat que tampoc no hi va haver malversació de diners públics i pel que fa a la desobediència no existeix perquè democràcia és obeir el mandat d'un poble.

El Sr. Sánchez té la gran oportunitat de mostrar a Europa que ell és un estadista i no un seguidor de la política nefasta de Rajoy. Per tant ha de tenir una trobada amb el president Quim Torra i escoltar el que li ha de dir. Naturalment que no ha de ser un monòleg en què tots dos parlen i ningú escolta. El dret a decidir és un dret inapel·lable dins de la Comunitat Europea, dels Drets Humans i confirmat per les Nacions Unides. Catalunya ha parlat i ha decidit. Ara és el moment d'actuar.